

[Indenrigsministeren.]

kan ikke nytte at føre en Politik som den, det ærede Medlem har ført paa dette Omraade: at staa som Medlem af et Parti, der i to Aar har saboteret hele denne Sag, og derefter møde i den ellefte Time og stille Krav, ikke til sit Parti, men til Regeringen. Naar man hørte det ærede Medlem Hr. Rahbeks Tale i Dag her i Tinget, maatte man, hvis man ikke vidste bedre, tro, at det ærede Medlem havde haft Sommerferie, medens vi forhandlede om Sagen i Sommer. For hvad var det, det ærede Medlem forlangte og bad om og antydede over for mig? Ja, det var dette, om man nu ikke kunde naa til en Ordning, hvor Risikoen ved Konverteringen af Landbrugets Obligationer blev overtaget af Pengeinstitutterne, men saadan, at Staten paatog sig sin Del deraf. Ja, men, ærede Medlem, det var jo netop det Forslag, der forelaa her i Sommer, og hvis Gennemførelse oven i Købet var sikret ved Aftaler paa Forhaand med Pengeinstitutterne. Derfor siger jeg, at man skulde tro, det ærede Medlem havde haft Sommerferie eller været paa en længere Rejse, medens det foregik, men det var det ærede Medlem jo faktisk ikke. Nej, det ærede Medlem var oven i Købet saa fornøftig kort Tid efter, saa vidt jeg husker, at Regeringens Sanerings- og Konverteringsforslag var forelagt i Sommer, at skrive en Artikel i det Venstreblad, der udkommer i hans Valgkreds, hvori han understregede, at hele denne Prishævningspolitik, som hans Parti førte og opfattede som afgørende for Landbrugets Rentabilitet, den var han ikke saa, skal vi sige, begejstret for. Nej, det ærede Medlem antydede i denne Artikel, at ad den Vej kom man ikke ud. Skulde man faktisk foretage noget for dem, der er vanskeligt stillet under denne Landbrugskrise, saa maatte det være ad Rentenedsættelsesvejen, og der var mange Ting, tror jeg ogsaa, det ærede Medlem sagde, i Regeringens Forslag, der var værd at tænke alvorligt over. Ja, det ærede Medlem saa i Virkeligheden rigtigt dèr, men hvad gjorde han i Handling? Han tog ind i Rigsdagen og var med til at standse dette Lovforslag herinde. Og derfor siger jeg til det ærede Medlem, at jeg hører gerne paa hans Udtalelser her i Dag om hans gode Ønsker for en fortsat Konvertering, men jeg vil dog alligevel henstille, om det ærede Medlem ikke i Sagens Interesse i Stedet for at komme med Opfordringer til Regeringen paa dette Omraade, hvad der ikke er nødvendigt, vilde holde sit Foredrag i Venstres Partimøder; hvis der er saadanne Tilstande dèr, at det er muligt at faa Øren-

lyd, er det muligt, der kunde komme et Resultat ud deraf.

Jeg skal dernæst rette et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Det konservative Parti, Hr. Hasle. Det ærede Medlem udtalte, at Forslaget, som det forelaa fra Udvalget, tiltraadt af Partierne, ikke var blevet kritiseret af Pengeinstitutterne set fra den lovtekniske Side, men det, der blev det afgørende for, at Pengeinstitutterne ikke vilde gaa med, var, at de ikke fandt, at de økonomiske Forudsætninger var til Stede. Se, det første, det ærede Medlem sagde, er rigtigt. Selve den lovtekniske Side er ikke blevet kritiseret, men den lovtekniske Side er jo ikke afgørende i denne Henseende. Det andet, det ærede Medlem udtalte: at Pengeinstitutterne ikke mente, at de økonomiske Forudsætninger var til Stede, kan det ærede Medlem ikke opretholde. Ved det Møde, der afholdtes mellem Regeringen og Bankerne, udtalte Repræsentanter for københavnske Storbanks, for de mindre Banker i København og for Provinsbankerne, at det var den samlede Bankverdens Ønske at tilvejebringe en Løsning, og at de vilde medvirke dertil; de udtalte, at saaledes som det hele var kommet til at ligge, var det af overmaade stor Betydning, at Konverteringen førtes igennem. Men det er jo uforstaaeligt, at en Mand, der overhovedet vil tale om Konverteringssspørgsmaalet, derefter antyder, at det skulde være uden nogen Betydning, om der i dette Forslag indeholdtes Bestemmelser, der gav Regeringen Bemyndigelse til yderligere at nedsætte Indlaansrenten. Jeg har sagt fra den første Dag, Konverteringsforslaget har været behandlet her i Rigsdagen, at Spørgsmaalet om Konvertering over Pari, Spørgsmaalet om en Storkonvertering ad denne Vej er uløseligt knyttet til Spørgsmaalet om at øve Indflydelse paa Pengenes Anbringelsesmuligheder paa anden Vis, og det ærede Medlem vil vel ikke insinuere, at danske Bankledere i 1934 ikke skulde forstaa denne simple Kendsgerning. Men med det Indhold, som Udvalget havde givet dette Forslag, hvor denne Adgang ikke var opretholdt, hvor Regeringens Forslag var ændret paa det Omraade, er det intet Under, at de, der lægger afgørende Vægt paa Bemyndigelsen til at nedsætte Indlaansrenten, i Stedet maa forlange, at samtlige danske Pengeinstitutter, altsaa ogsaa Sparekasserne, deltager i Konverteringen, og da Sparekassernes Medarbejderskab gjordes nødvendigt, var fortsatte Forhandlinger faktisk udelukket, naar Sparekasserne stillede sig paa dette fuldkomne kategoriske Krav: overhovedet